

Preek over Lukas 22:15

- Neede, 7 april 2023
- Kees van Dusseldorp
- Goede Vrijdag & viering HA

Thema: Jezus' verlangen

liturgie:

votum en groet

NLB 558:1,4,6 Jezus, om uw lijden groot

gebed

lezen: Lukas 22:7-20 Psalm 31:1,2 (DNP)

lezen: Lukas 22:39-46 Psalm 31:3,4 (DNP)

lezen: Lukas 22:66-23:1 Psalm 31:5,6 (DNP)

lezen: Lukas 23:33-43 Psalm 31:7,8 (DNP)

lezen: Lukas 23:44-47 Psalm 31:9,10 (DNP)

preek: Lukas 22:15 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten.'

Gezang 184 (GK13) Heer, wij komen vol verlangen

inleiding HA

geloofsbelijdenis

Gezang 91 (GK96) In het kruis zal 'k eeuwig roemen

viering

ELB 118 Hij kwam bij ons heel gewoon

gebed

collecte

Opwekking 430 Heer, ik prijs uw grote naam

zegen

uitblazen kaars

de kerkgangers verlaten in stilte de kerkzaal – geen orgelspel

Gemeente van de gekruisigde,

** de gastheer verlangt naar de maaltijd

'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten.'
De gastheer neemt het woord. Ook onze gastheer vandaag.
Dezelfde tafel. De tafel van Christus. De tafel van het verbond.
Zijn verlangen toen om de maaltijd te houden heeft een andere kleur.
Het was een uniek moment.
Maar zijn verlangen heeft dezelfde intensiteit. Dezelfde liefde. Hetzelfde verlangen.
Bij alles wat je bezig houdt. Waar je vragen over hebt. Waar je Hem bij zou willen roepen. Hij nodigt je uit. Vanuit de hemel. Hij verlangt naar de maaltijd met jullie.
Op deze Goede Vrijdag. Hij heeft zichzelf gegeven. Hij geeft zichzelf.
Je Heiland. Je Verlosser. Verlangt ernaar met jou te eten en te drinken.

Een bijzonder woord. Op een bijzonder moment.
Ze liggen aan tafel. Jezus in het midden. Er hangt een bijzondere sfeer.
Het is een maaltijd ter afsluiting van wat geweest is.
En ter voorbereiding op wat komen gaat.
Een maaltijd op een kantelpunt.
Het moet uren geduurd hebben.
Jezus vertelt heel veel. Over zichzelf. Over zijn leerlingen.
Over de liefde voor elkaar. En de haat van de wereld.
Over de nabije toekomst en over de verre toekomst.
Ze begrijpen nog zoveel niet. Maar ze vertrouwen hem.
Ze voelen de dreiging. Ze voelen zijn liefde. En ze laten zich uitnodigen.
Ze nemen het brood en pakken de beker. Ze eten en drinken.
Verbinden zich aan de Heer.

'Het laatste avondmaal' zegt men. 'Het eerste avondmaal', is beter. De enige keer dat de oude en de nieuwe maaltijd aan één tafel gevierd zijn. De gastheer met zijn gasten. De Heer met zijn leerlingen. Het is de eerste van een lange reeks. Deze maaltijd is nooit meer opgehouden. De tafel is nooit definitief afgeruimd. Die woorden klinken steeds weer. 'Mijn lichaam – voor u. Mijn bloed – voor u.' Schokkend.

We letten op het brood. Op de beker. Op het moment. Op het kruis.
Maar let je ook op de Heer? Weet je van zijn hevig verlangen? Hoe zijn liefde brandt? Om ons te redden? Om door jou aanvaard te worden? Deze maaltijd heeft een gastheer. Die ernaar verlangt met jou te eten en te drinken. Door jou gegeten en gedronken te worden.

** hij zet de maaltijd in de schaduw van zijn lijden

Is het avondmaal een feest? Is er op Goede Vrijdag vrolijkheid in de kerk?
Blijdschap wel! Diepe dankbaarheid. Verwondering. En verlangen.
We noemen het een viering.
Maar het is niet alleen feest. Het gaat ook over lijden, over dreiging en over de dood.
Het Pesach vroeger kende bittere kruiden, ongezuurde broden. Als verwijzing naar de ellende voor de uittocht uit Egypte.
Wij breken brood en schenken wijn. Als verwijzing naar het lijden van Christus. Zijn bittere dood. Nodig voor onze zonden. Dat geeft geen vrolijkheid. Maar wel blijdschap.

Jezus verlangde hevig naar dit moment. Niet vanwege het feest. Maar vanwege de vriendschap. De gemeenschap. En vooral vanwege de verlossing die Hij mocht aankondigen. Wat wil Hij, onder de schaduw van zijn dood, dit graag met zijn leerlingen delen. Het kost moeite om zover te komen. De hele week leeft Hij onder hoogspanning. Overdag in de tempel. 's Avonds buiten de poort. In het donker is het voor hem in Jeruzalem niet veilig. Farizeeën willen hem opgepakt en veroordeeld hebben vóór het Pesach. Maar Jezus wil het anders. De mensenmassa is zijn schild. Tot het Pesach. Hij stuurt Petrus en Johannes erop uit. Met een gecodeerde en geheimzinnige routebeschrijving. Zelfs de leerlingen mogen het niet weten. Er was een verrader! Ze weten pas waar het is, als ze de zaal binnenstappen.

Hoe intens is zijn verlangen! Om deze maaltijd te gebruiken met zijn leerlingen, zijn vrienden. Om zijn laatste onderwijs te geven. Om duidelijk te maken dat zijn lichaam en bloed voor de leerlingen is. Dat zijn dood voor hen het leven betekent. Jezus kijkt naar de maaltijd uit. Hij organiseert het zorgvuldig. De schaduw van de dood valt er over. De ernst van het offer. Dat wij gedenken. Op Goede Vrijdag. Aan het Avondmaal. Met vreugde, en ook met ernst. Met dankbaarheid, en ook met verootmoediging.

** om alvast uit te delen van de verlossing

'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te vieren,' zegt Jezus. Dít Pesachmaal. Waar het oude en het nieuwe elkaar raken. Waar het verleden wordt afgesloten. En de toekomst opengaat. Daarvoor breekt Jezus door de protocollen van Pesach heen. En Hij maakt het zó persoonlijk!

Jezus houdt de eerste beker omhoog en zegt: Ik drink er niet van. Voor mij geen wijn meer tot in het Koninkrijk van God. Ook van de andere bekers drinkt Hij zelf niet. Niet alleen om nuchter te blijven. Maar ook om te onderstrepen wat er komt. Jezus weet wat er die nacht gaat gebeuren. Dat Hij als het ware Pesachlam wordt geslacht en geofferd. Pesach komt tot zijn vervulling. De bevrijding wordt werkelijkheid.

Jezus pakt een brood van de tafel. Hij dankt ervoor, en zegent het voor hij het uitdeelt. Ze hebben de smaak van het lamsvlees nog in de mond. 'Hier, eet, dit is mijn lichaam, voor jullie gegeven'. En aan het eind, bij de vierde beker. Als zij nog denken aan het bewaarde bloed aan de deurpost: 'Hier, drink, mijn bloed, voor jullie vergoten'. Het betekent niet alleen: 'Ik ga sterven'. Maar vooral: 'mijn dood is uw leven'. Heel persoonlijk, stuk voor stuk nemen ze het brood en drinken ze de wijn. Verbinden ze zich aan Jezus. Als de Messias.

De geschiedenis maakt een draai. Het Pesach wordt vervuld. Hét offer komt eraan. Die aan alle overige zoenoffers een einde maakt. Het avondmaal wordt een vegetarisch maaltijd: brood en wijn. Bloed hoeft niet meer te vloeien. Vlees hoeft niet meer verbrand. Jezus geeft zichzelf. Een nieuw verbond. Neem, eet, ruik, proef, kijk en luister. Ik teken jouw bevrijding! Ik verlos jou van de dood! Ik neem je mee naar de Vader!

** en de toekomst te openen

Jezus onthoudt zich van de beker.

‘Ik zal niet meer drinken. Tot het koninkrijk gekomen is.’

Ter voorbereiding op zijn lijden. Het geeft tegelijk aan het avondmaal een open einde. We vieren het als een belofte. Het blaast onze hoop aan. Jezus heeft zichzelf eraan verbonden. ‘Voor mij geen wijn of sterke drank.’ Het hoorde bij de geloften die Nazireeërs aflegden als ze zich aan Gods wijdden. Het hoorde bij de perioden van vasten die in Israël van tijd tot tijd gebruikelijk waren.

Het is een gelofte van Jezus. Hij legt zich erop vast. ‘Ik blijf bezig tot de heerlijkheid er is! Ik werk aan mijn geloften tot het Koninkrijk gekomen is! Hier: eet jij van het brood en blijf drinken van de wijn. In afwachting van mijn komst. Want er komt een moment dat ik de beker met jullie zal opheffen. Om te proosten op het leven!’

‘Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten.’

Jezus laat diepe gevoelens zien. Zijn hevige verlangen.

Naar contact, verbinding, vriendschap.

Hij was de gastheer. Hij is de gastheer.

Zijn verlangen is gericht op de verlossing van de mensen.

Zijn verlangen is gericht op jouw bevrijding. Op jouw leven!

Bij alles wat je bezig houdt. Waar je vragen over hebt. Waar je Hem bij zou willen roepen. Je Heiland roept je tot zijn tafel. Om zich aan jou te verbinden. En jou aan zich te verbinden.

Kom naar de tafel van Christus. Neem, eet en drink, gedenk en geloof. Zie door deze tekenen je Heiland. Hoor de bas van zijn lijden en sterven. Ontdek het motief van het kruis. Luister naar de melodie van de vrijheid. En kijk uit naar het slotakkoord van de heerlijkheid. Het is de muziek van Jezus Christus. Het is zijn verlangen om met jou de maaltijd te gebruiken.

Amen